

ΠΑΛΗΟΓΛΩΣΣΑ

ΚΩΜΩΔΙΑ ΕΙΣ ΠΡΑΞΙΝ ΜΙΑΝ

Παρεστάθη τὸ πρῶτον ὑπὸ τῆς ἐν Ἀθήναις σκηνῆς τοῦ θεάτρου
τῆς Ὀμοιοίας κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1895.

Τῷ φίλῳ Δημ. Γρ. Καμπούρογλω.

ΠΡΟΣΩΠΑ

ΝΕΥΤΩΝ ΑΡΚΑΝΤΗΣ, τραπεζίτης.
ΙΟΥΛΙΑ ΑΡΚΑΝΤΗ, σύζυγός του.
ΑΡΤΕΜΙΣΙΑ ΡΟΔΑΝΗ, φίλη τῆς.
ΦΡΑΤΖΕΣΚΟΣ, ὑπηρέτης των.

ΠΡΩΤΟΙ ΔΙΔΑΣΚΑΝΤΕΣ

ΔΗΜ. ΚΟΤΟΠΟΥΛΗΣ.
ΑΙΚ. ΜΟΥΣΤΑΚΑ.
ΕΛΕΝΗ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ.
Λ. ΣΚΟΡΔΙΑΝΗΣ.

Ἡ σκηνὴ σύγχρονος ἐν Ἀθήναις.

Ἡ σκηνὴ παριστᾷ τραπεζαρίαν νεωστὶ ἐπιπλωμένην. Εἰς τὸ βάθος θύρα ἀνοικτὴ δι' ἧς φαίνεται ὁ πρόδρομος τῆς οἰκίας. Παρὰ τὴν θύραν κυλικεῖον καινουργές. Ἐν τῷ μέσῳ τράπεζα στρογγύλη κεκαλυμμένη διὰ μαύρου μουσαμᾶ. Ἄνωθεν τῆς τραπέζης καὶ ἀπὸ τῆς ὀροφῆς κρέματα πολυτελῆς λάμπα μετ' ἐρυθροῦ μεγάλου καταυγαστῆρος. Περὶ τὴν τράπεζαν τέσσαρα μεγάλα καθίσματα. Δεξιᾷ, παρὰ τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον παρασκήνιον δύο ἀνάκλιντρα. Ἀριστερᾷ, παρὰ τὸ δεύτερον παρασκήνιον θύρα μετὰ παραπετασμάτων. Παρ' αὐτὴν κεῖνται χαμαὶ δύο μικραὶ βαλίτσαι καὶ μία καπελιέρα.

ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ

(Αἰρομένης τῆς ἀλλαίας φαίνονται ὁ Νεύτων καὶ ἡ Ἰουλία καθήμενοι παρὰ τὴν ἐν τῷ μέσῳ τράπεζαν καὶ συνομιλοῦντες.)

ΙΟΥΛΙΑ. Μὰ λέγε μου λοιπόν, λέγε μου πολλά.... Θελω νὰ μοῦ πῆς πῶς πέρασες λεπτομερῶς.

ΝΕΥΤΩΝ. Μὰ δὲν σοῦ εἶπα!.... Περὶφημα!... Μόνον ποῦ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν σὲ συλλογιζόμουνα κομμάτι καὶ

ΙΟΥΛΙΑ (μετὰ παραπνοῦ.) Κομμάτι μόνον;

ΝΕΥΤΩΝ (γελών.) Μὰ 'ξέρεις τί κομμάτι! ... (Ποιῶν σχῆμα διὰ τῶν χειρῶν.) Νά! τόσο μεγάλο!...

ΙΟΥΛΙΑ. Γὰ ἕναν νεῖοπανδρο νὰ συλλογίζεται κομμάτι μόνον τὴν γυναῖκά του εἶναι πολὺ 'λίγο.... πάλι καλὰ ὅμως. Αὐτὴ ἡ εἰλικρίνεια μ' ἄρῃσει.

ΝΕΥΤΩΝ. Καὶ σὺ πῶς τὰ πέρασες, δὲν μοῦ εἶπες.

ΙΟΥΛΙΑ. Πῶς νὰ τὰ περάσω μόνη, κατάμονη, δυὼ μηνῶν νύφη! ... Δὲν μοῦ ἔκανεν ὄρεξις, οὔτε ἔξω νὰ ἔβγω, οὔτε κανένα νὰ βλέπω, οὔτε. ... ὕστερα ἔχεις καὶ 'κείνην τὴν κακογλωσσιὰ τοῦ κόσμου....

ΝΕΥΤΩΝ (μετ' ἐκπλήξεως). Τὴν κακογλωσσιὰ τοῦ κόσμου!...

ΙΟΥΛΙΑ. Ἐννοεῖται!... «Νὰ τὴν ἀφίσῃ δυὼ μηνῶν νύφη καὶ νὰ φύγῃ» ἔλεγεν ὁ ἕνας «κάτι θὰ τρέχῃ»... «Οὐ! οὐ! καὶ βρωμοδουλειὰ εἶναι 'ς τὴ μέση» ἔλεγεν ὁ ἄλλος... «Ποῖος 'ξέρει τί νὰ εἶδεν ὁ καυμένος κ' ἐπῆρε τὰ μάτια του νὰ φύγῃ!...» Ἄμ! ἐκείνη ἡ 'Ροδάνη!... Αὐτὴ δὰ εἶναι κ' ἄν εἶναι!...

ΝΕΥΤΩΝ. Ποῖα εἶναι αὐτὴ πάλιν ἡ 'Ροδάνη;!

ΙΟΥΛΙΑ. Δὲν τὴν 'ξέρεις. Μιὰ γλωσσοῦ, μιὰ κουρκουσούρα ποῦ δὲν ἔχει ταῖρι!... Καὶ δὲν φτάνει αὐτό, ἀλλὰ νὰ ἰδῆς ποῦ μοῦ γεινε καὶ κηδεμόνας. ..

ΝΕΥΤΩΝ. Δηλαδή;

ΙΟΥΛΙΑ. Δηλαδή, ποῦ τὴν χάνεις, ποῦ τὴν βρίσκεις, μέσα 'δῶ 'ς τὴν τραπεζαρία γὰ νὰ βλέπῃ ποῖος 'μπαίνει καὶ ποῖος 'βγαίνει!....

ΝΕΥΤΩΝ. Μὰ πῶς ἔτυχε νὰ τὴν γνωρίζῃς σὺ κ' ἐγὼ νὰ μὴν τὴν 'ξέρω;

ΙΟΥΛΙΑ. Δὲν θυμᾶσαι ἕνα τηλεγράφημα ποῦ 'λάβαμε ἀπὸ τὸ Ναύπλιον, τὴν ἡμέρα τοῦ γάμου μας μὲ χιλιαὶς δύο ἀνοησίαις μέσα;

ΝΕΥΤΩΝ. Αἶ;

ΙΟΥΛΙΑ. 'Δικό της ἦτανε. Ἐμμενεν ἐκεῖ 'ς τὸ Ναύπλιον χηρευμένη... Ἐγνωρίζε τὴ μακαρίτισσα τὴν μητέρα καὶ ἦρχετο συχνὰ 'ς τὸ σπῆτι ὅταν εἴμεθα ἐκεῖ... Τώρα φαίνεται, θὰ εὔρε πολὺ μικρὰ τὴν κοινωνία τοῦ Ναυπλίου καὶ μᾶς 'κουβαλήθη 'δῶ διὰ νὰ εὔρη εὔρύτερον στάδιον κακογλωσσιᾶς....

ΝΕΥΤΩΝ. Αἶ, μὰ τότε μοῦ φαίνεται, πῶς δὲν θὰ κάνῃς ἄσχημα νὰ τῆς δείξῃς τὴν πόρτα.... Δὲν εἶναι ἀνάγκη νᾶχῃς σχέσεις μὲ τοιαῦτα ὑποκείμενα!....

ΙΟΥΛΙΑ. Αὐτὸ δὲν θὰ λείψῃ νὰ γίνῃ, ἀλλὰ χρειάζεται προηγουμένως νὰ τῆς δώσω ἕνα καλὸ μαθηματάκι γὰ νὰ βάλῃ γινῶσι. . Γιατί δὲν 'ξέρεις πόσα ἔχει διαδῶτῃ εἰς βῆρος μου, ἡ συχα-

μένη!... Καὶ καλὰ τὰ λόγια τῆς ποῦ δὲν ἔφθασαν 'ς τ' αὐτιά σου, ἀλλεῖως ποῖος 'ξέρει τί 'μποροῦσε νὰ συνέβαινε.

ΝΕΥΤΩΝ. "Ἄν δὲν ἔφθασαν τὰ λόγια τῆς 'ς τὰ αὐτιά μου, ἔφθασαν ὅμως τώρα οἱ φύλλοι καὶ

ΙΟΥΛΙΑ. Δηλαδή τί ἔννοεῖς;

ΝΕΥΤΩΝ. 'Ἐννοῶ πῶς αὐταῖς ἢ προφυλάξεις ποῦ λαμβάνεις, δὲν μ' ἀρέσουν διόλου.

ΙΟΥΛΙΑ. "Ἐλα τώρα καὶ σὺ ποῦ θὰ μᾶς κάνης τὸν ζηλότυπο!...

ΝΕΥΤΩΝ. Δὲν σᾶς κάνω διόλου τὸν ζηλότυπο!... Νὰ μὲ προκαταλαμβάνης ὅμως ἔτσι ἐναντίον τῆς, νὰ μοῦ ὁμιλῆς περὶ κακογλωσσῆς καὶ διαδόσεων καὶ δὲν εἰξεύρω τί ἄλλο, μοῦ φαίνεται πῶς τὰ πράγματα εἶναι πολὺ σκοῦρα!

ΙΟΥΛΙΑ (μετὰ τινος παραπόνου.) Μπράβο σου! Αὐτὸ μόνον μᾶς ἔλειπε μετὰ δύο μόλις μηνῶν συζυγίαν... εὐχαριστῶ.

ΝΕΥΤΩΝ. Μὰ μὴ θυμώνης δὰ καὶ σὺ ἔτσι!

ΙΟΥΛΙΑ. "Ἐπρεπε τουλάχιστον νὰ μ' ἀφίσης νὰ τελειώσω πρῶτα τὴν ὁμιλίαν μου νὰ ἰδῆς...

ΝΕΥΤΩΝ. "Ἐλα, λέγε σ' ἀκούω.

ΙΟΥΛΙΑ. "Ὅχι, δὲν θὰ εἰπῶ τίποτε διὰ νὰ σὲ τιμωρήσω.

ΝΕΥΤΩΝ. Πές πῶς δὲν ἔχεις τίποτε νὰ εἰπῆς!

ΙΟΥΛΙΑ. Μάλιστα! Δὲν ἔχω τίποτε νὰ εἰπῶ, ποῦ δὲν ἔβλεπα τὴν ὥρα καὶ τὴν στιγμή τότε νὰ ἔλθης νὰ μὲ βοηθήσης.

ΝΕΥΤΩΝ. Εἰς τί;

ΙΟΥΛΙΑ. Νὰ μὲ βοηθήσης νὰ ἐξευτελίσω ἐκείνη τὴ γλωσσὸν καὶ σύ...

ΝΕΥΤΩΝ. Νά, ποῦ ἦλθα.

ΙΟΥΛΙΑ. Ναὶ ἦλθες, μὰ μόλις ἄρχισα νὰ σοῦ εἰπῶ δυὸ λέξεις, ἀμέσως ὑπωψιάσθης σὰν νὰ ἤμουναι κ' ἐγὼ δὲν 'ξέρω τί...

ΝΕΥΤΩΝ. Μὰ ἔτσι καθὼς ἄρχισες.

ΙΟΥΛΙΑ. "Ἐπρεπε, σοῦ εἶπα, νὰ μ' ἀφίσης νὰ τελειώσω.

ΝΕΥΤΩΝ. "Ἐλα, καὶ μὲν, λέγε τώρα.

ΙΟΥΛΙΑ. "Ἄς ἔχης χάρι' εἶχα σκεφθῆ εὐθὺς μόλις ἔλθης, νὰ τῆς παίξω ἓνα παιγνίδι ποῦ νὰ διορθωθῆ μὴ γιὰ πάντα... θὰ τῆς τὴν ἔφτειαναν πρὸ πολλοῦ, ἀλλὰ ἤθελα νὰ εἶται καὶ σὺ παρῶν, καὶ σημειώσε ὅτι δὲν σὲ γνωρίζει διόλου, γιὰ νὰ εἶναι τὸ ρεζιλίκι τῆς μεγαλείτερον.

ΝΕΥΤΩΝ. Καὶ τί θὰ κάνης;

ΙΟΥΛΙΑ. Θὰ σοῦ εἰπῶ ἀμέσως. Αὐτὴ ἔρχεται καὶ μὲ βλέπει κάθε ἡμέρα, μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ κατορθώσῃ νὰ μάθῃ τίποτε καὶ τὸ διαδόσῃ μεγαλοποιημένον ἔννοεῖται... Τώρα ὅπου κ' ἂν εἶναι θὰ μᾶς κουβαληθῆ. 'Ἐσύ, θὰ ἀφίσης τὸ καπέλλο σου

καὶ τὸ μπασιτοῦνί σου ἐδῶ καὶ θὰ μείνης εἰς ἐκεῖνο ἐκεῖ τὸ δωμάτιον. .. Ἄμα ἰδῆς καὶ τὴν ἀφήσω μόνην, ἀφοῦ προηγουμένως ἀκούσης τί θὰ εἰποῦμε, βγαίνεις τεταραγμένος δῆθεν καὶ κάνεις ὅτι ζητεῖς τὸ καπέλλο σου νὰ φύγῃς.... Ἐκείνη θὰ σοῦ μιλήσῃ χωρὶς ἄλλο καὶ σὺ τῆς ἀπαντᾷς ὅ,τι θέλεις.

ΝΕΥΤΩΝ. Αὐτὸ μόνον ;

ΙΟΥΛΙΑ. Αὐτὸ μάλιστα.... Στάσου τώρα νὰ τακτοποιήσωμε καὶ τὴν σκηνὴν πρὶν νὰ μᾶς κουβαληθῇ ἡ κυρία.... (Κτυπα τὸν ἐπὶ τῆς τραπέζης κώδωνα).

ΝΕΥΤΩΝ. Εἶσαι βεβαία ὅτι θὰ ἔλθῃ ;

ΙΟΥΛΙΑ. Ἐννοεῖται.

ΣΚΗΝΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

Οἱ ἀνωτέρω καὶ ΦΡΑΤΖΕΣΚΟΣ.

ΦΡΑΤΖΕΣΚΟΣ (εἰσερχόμενος.) Ἐκτυπήσατε ;

ΙΟΥΛΙΑ. Ναί· σήκωσε τῆς βαλίτσαις αὐταῖς καὶ κατόπιν φέρε μου τὸ στακτὶ καπέλλο τοῦ κυρίου σου καὶ τὸ μπασιτοῦνι του.

ΦΡΑΤΖΕΣΚΟΣ. Πολὺ καλά. (Ἐγείρει τῆς βαλίτσας καὶ θέλῃ νὰ ἐξέλθῃ).

ΙΟΥΛΙΑ. Γιὰ ἄκουσε ὄω. Ἄμα ἔλθῃ ἡ κυρία Ῥοδάνη νὰ τρέξῃς νὰ μὲ εἰδοποιήσης ἀμέσως, χωρὶς νὰ τῆς εἰπῆς ὅτι ἦλθεν ὁ κύριός σου Ἄκουσε ;

ΦΡΑΤΖΕΣΚΟΣ (ἐξερχόμενος.) Πολὺ καλά.

ΣΚΗΝΗ ΤΡΙΤΗ

ΝΕΥΤΩΝ καὶ ΙΟΥΛΙΑ κατόπιν ΦΡΑΤΖΕΣΚΟΣ.

ΝΕΥΤΩΝ (ἐγειρόμενος.) Εἶμαι πολὺ περίεργος νὰ ἰδῶ τὴν κωμωδίαν ποῦ εἰσείμασες. Κύτταξε καλά ὁμως μὴ τύχῃ καὶ σὲ σφουριξοῦν.

ΙΟΥΛΙΑ. Τέτοιος φόβος δὲν ὑπάρχει, διότι δὲν θὰ ὑπάρχουν, καθὼς ἐπεθύμουν καὶ ἀκροαταί. Ἡ κωμωδία θὰ ἐκτελεσθῇ μόνον μεταξὺ ἡθοποιῶν.

ΝΕΥΤΩΝ. Ἐνας τῶν ὁποίων, ὁ καὶ κυριώτερος ἴσως, εἶμαι ἐγὼ χωρὶς ἐντούτοις νὰ ἔχω ἰδέαν κἂν τοῦ μέρους τὸ ὁποῖον θὰ παίξω.

ΙΟΥΛΙΑ. Θὰ ἔγῃς τούλάχιστον τὴν εὐχαρίστησιν τοῦ αὐτοσχεδίου.

ΝΕΥΤΩΝ. Θὰ δοκιμάσω.

(Εἰσέρχεται ὁ Φρατζέσκος.)

ΦΡΑΤΖΕΣΚΟΣ. Ἡ κυρία Ῥοδάνη.

ΙΟΥΛΙΑ Ἄ ! Καλῶς μᾶς κόπιασε !... (Τῷ Φρατζίσκω.) Ἄς εἰσέλ-
θῃ. (Ὁ Φρατζίσκος ἀποσύρεται.) Τὸν βλαῖκα !...

ΝΕΥΤΩΝ. Τί ἔπαθες πάλι ;

ΙΟΥΛΙΑ. Ἐλησμόνησε νὰ φέρῃ τὸ καπέλλο καὶ τὸ μπαστοῦνι
ποῦ τοῦ εἶπα ..

ΝΕΥΤΩΝ. Δὲν πειράζει· σοῦ τὰ δίνω ἐγώ. (Εἰσέρχεται εἰς τὸ πρὸς ἀρ-
στερὰ δωμάτιον ὅπου ἐπιστρέφει μετ' ὀλίγον κομίζων τὸν στακτόχρου πλόν του καὶ τὴν
βάβδον).

ΝΕΥΤΩΝ. Ὅριστε τα !

ΙΟΥΛΙΑ (λαμβάνουσα αὐτά) Εὐχαριστῶ... Ἐσὺ τώρα κάθησε μέσα
καὶ ἄκου .. Κύτταξε καλὰ ὅμως μὴν ἔβγῃς πρὸ τῆς ὥρας καὶ
μοῦ χαλάσῃς τὴν κωμωδίαν ! (Ἀποθέτει τὸν πλόν καὶ τὴν βάβδον ἐπὶ τινος
ἀνακλίντρου).

ΝΕΥΤΩΝ (ἀποσυρόμενος εἰς τὸ πρὸς ἀριστερὰ δωμάτιον.) Πολὺ καλὰ, κύριε
ζυγγραφεῦ ! ...

ΣΚΗΝΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΙΟΥΛΙΑ μόνη, κατόπιν ΡΟΔΑΝΗ.

ΙΟΥΛΙΑ. Ἄ ! τέλος πάντων, ἤλθεν ἡ στιγμή ποῦ θὰ τὴν ἐξευ-
τελίσω !... Δὲν τρώγεται πειὰ... παράγεινε !

ΡΟΔΑΝΗ (εἰσερχομένη διὰ τῆς μεσαίας θύρας καὶ ὀμιλοῦσα ταχίως). Καλὴ
ἄσπερα, Ἰουλίαν μου, τί γίνεσαι, τί κάνεις, πῶς τὰ περνᾷς ;
(ἀσπάζεται τὴν Ἰουλίαν.) Τί νέα ἀπὸ τὸν ἄνδρα σου ; .. σοῦ γράψε ;...
εἶχες γράμμα ; .. θάρθη ; .. τί γίνεται ;

ΙΟΥΛΙΑ. Καλὰ, εὐχαριστῶ.

ΡΟΔΑΝΗ. Βλέπεις, καυμένη, τί ἀγάπη ποῦ σοῦχῃ ; Μ' ὄλαις
μου τῆς δουλειᾶς ἤλθα πάλι νὰ σὲ ἰδῶ... Δὲν ἔμπορῶ νὰ κάνω
οὔτε μιὰ ὥρα χωρὶς ἐσένα... (Κάθηται).

ΙΟΥΛΙΑ (καθημένη.) Ἡ καλωσύνη σου !

ΡΟΔΑΝΗ. Καὶ πότε ἔρχεται ὁ σύζυγός σου ; εἶχες γράμμα ;
Σοῦ γράφει πότε θάρθη ;

ΙΟΥΛΙΑ. Ἐχει δέκα ἡμέραι νὰ μοῦ γράψῃ... Ἀλλὰ ναί, εἶδες
κεῖ καὶ ποῦ τὸ πῆρα !...

ΡΟΔΑΝΗ. Ἄ ! Νὰ σοῦ πῶ, καλὰ κάνεις !... Τὰ ἴδια μοῦλεγε
τὸ πρῶτ' κ' ἡ Ἐλισάβετ γιὰ τὸν ἰδικό της, ἀλλ' αὐτὴ ἔχει καὶ
ἄλλους λόγους, τοὺς ἔχεις δά... Τᾶχει μπλέξει μ' ἐκεῖνον τὸν
λοχαγὸν τοῦ ὕλικου πυροβολικοῦ καὶ δὲν τὴν νοιάζει τέσσερα...

ΙΟΥΛΙΑ. Δὲν βαρύνεσαι... λόγια τοῦ κόσμου.

ΡΟΔΑΝΗ. Καλὲ τί λόγια !... Λόγια εἶναι νὰ βγαίνουν κάθε
βράδου μαζί περίπατο, νὰ πηγαίνουν εἰς τὸ Ζάππειον, νὰ τρέχουν

ἔς τὸ Φάληρον, ἔς τὰ θέατρα, ἔς τὴν Κηφισσιὰ... Μήπως χιλιάς φοραῖς δὲν τοὺς εἶδα ἄπ' ἔξω ἀπὸ τὸν σταθμὸ τοῦ σιδηροδρόμου νὰ περιμένουν τὸ τραῖνο καὶ νὰ χασκαρίζουν καὶ νὰ γελοῦν.... ἄλλως τε ἀπὸ κορίτσι αὐτὴ τὰ ἴδια ἔκανε μ' ἓναν φοιτητὴ τῆς Θεολογίας... Ἄλλὰ τί νὰ σοῦ κάνω, ποῦ εἶναι τυχερὴ καὶ τὴν ἔπῃρε ὁ Φουντέρης... Τέτοια τύχη ἔχουν ὅλαις αὐταῖς... Μήπως τᾶχα ἢ ἄλλη ἢ Κουντούρη τὰ ἴδια δὲν ἔκανε μ' ἐκεῖνον τὸν γιαιτρὸ ποῦ τῆς ἔκανε τὴν κοῦρα εἰς τὴν γέννα; Θυμᾶσαι δὲ τί λόγος ἔγεινε μ' αὐτὴ τὴ γέννα τῆς ὁποίας ἠμφισθητεῖτο ὁ ὑπεύθυνος συντάκτης!.... Ἄφτες νὰ πᾶν νὰ χαθοῦνε!... Ἄν σου ἔπῃ μάλιστα καὶ τὰ σημερινά, τότε εἶναι ποῦ θὰ φριξῆς. Ἡ κυρία Μιρμιρῆ, τὸ σιγανὸ ποτάμι, ἢ φιλενάδα σου δὲ ποῦ ἔντροπότηνε νὰ ἰδῆ καὶ ἄρσενικὸ φύλλο, ἦτανε χθὲς τὸ βράδυ... ἄχ! ποῦ νὰ στὰ ἔπῃ καὶ ποῦ νὰ σοῦ τὰ ἔιστορήσω, ἦτανε ἔς τοὺς Ἀμπελοκήπους μ' ἓναν πάρεδρο δικαστὴ καὶ ἔγλενοῦσαν μόνοι σ' ἓνα ἰδιαιτέρο καμαράκι ἕως ἔς τῆς δῶν τὰ μεσάνυχτα...

ΙΟΥΛΙΑ. Μὰ ποῦ τᾶμαθες ἐσὺ αὐτά; Μὲς ἔστὸ καμαράκι ἦσουν κλεισμένη;

(Ὁ Νεύτων φαίνεται διανοίγων τὰ περαπιτάσματα τῆς πρὸς τὰ ἀριστερὰ θύρας καὶ τινάζων τὴν ἄκραν τοῦ σουρτουκοῦ του ὡς ὑποδεικνύων: «Σοῦ εἶναι μία! Θεὶ μου!».)

ΡΟΔΑΝΗ. Καλέ, τί κάθεται καὶ λές!... Ὁ κόσμος τᾶχει τοῦμπανος καὶ ἐμεῖς κρυφὸ καμαράκι... ποῦ βούτιξεν ὅλη ἡ Ἀθήνα! Ἄ! ἀλήθεια, ξέχασα νὰ σοῦ ἔπῃ καὶ τᾶλλο, ἢ ἀρραβῶνες τῆς Λιλῆς διελύθησαν...

ΙΟΥΛΙΑ. Διελύθησαν; Καλέ τί λές; (προσποικεῖται ὅτι παρατηρεῖ γύρω της μετ' ἀνησυχίας καὶ προφυλάξεως δεξιὴν ὡς ἀνῆτό τις κρυμμένους που.)

ΡΟΔΑΝΗ. Ἄμ! ποῦ νὰ στὰ λέω! Αὐτὴ ἀγαποῦσε ἓναν στρατιωτικὸν ὁ ὁποῖος καὶ μετὰ τοὺς ἀρραβῶνάς της δὲν ἔπαυσε νὰ τῆς γράφῃ καὶ νὰ τῆς δίνῃ ῥαντεβοῦ... ὅπου χθὲς τὸ βράδυ ἐκεῖ ποῦ τᾶλεγαν καὶ γλυκοσαλιάζανε οἱ δῶν, τοὺς ἔπιασε ὁ ἀρραβωνιστικὸς της ἐπ' αὐτοφώρῳ πίσω ἀπὸ μίαν πόρταν, κάτω ἀπὸ τὴ σκάλα...

ΝΕΥΤΩΝ (ἰδία.) Μωρὲ λεπτομέρειαι!

ΡΟΔΑΝΗ. Τώρα λένε πῶς εἶδε καὶ μεγαλείτερα πράγματα... ἀλλὰ δὲν μπορῶ νὰ ἔπῃ τίποτε, γιατί ἐγὼ ξέρεῖς εἰμ' ἀπ' ἔκείναις ποῦ δὲν μ' ἀρέσουν τὰ λόγια καὶ ἢ ἀνακατοσοῦρες!... Πᾶ! πᾶ! πᾶ! Θεὸς φυλάξοι! Νὰ εἰπῶ τίποτα... Γιὰ νὰ σοῦ τελειώσω δὲ τὴν ἱστορίαν, σήμερον τὸ πρῶτὸν τῆς ἔστειλε πίσω τὸ δακτυλίδι καὶ ἔτσι πάει καὶ αὐτὸ τὸ συνοικέσιον σᾶν τὸ ἄλλο τῆς Ἀσπασίας, τὰ ξέρεῖς δὲ αὐτηνῆς!...

ΙΟΥΛΙΑ (ὡς ἀνωτέρω, προσποικουμένη.) Ὅχι, δὲν ξεῦρω...

ΡΟΔΑΝΗ (ἀντιληφθεῖσα τῆς ἀνησυχίας τῆς Ἰουλίας. Ἰδία.) Χωρὶς ἄλλο, κάτι τρέχει ἐδῶ μέσα! (ὕψηλοφώνως.) Αὐτὴ ποῦ λὲς ἐνῶ ἦταν ἴστα μαγαζιά κ' ἐψώνιζε τὸ νυφικό της φόρεμα, ἀφίνει τὸν ἀρραβωνιαστικό της μὲ τὸν ἔμπορο νὰ παζαρεύη καὶ πιάνει ψιλὴ κουβέντα μ' ἐκεῖνον τὸν λιμοκοντόρο τὸν ἀνάλατο ποῦ τὴν ἐκορτάριζε ἔς τὸ Φάληρον ἐδῶ καὶ δύο χρόνια... θύμωσε ὁ ἀρραβωνιαστικός καὶ μὲ τὸ δίκηο του ὁ ἄνθρωπος, τὴν ἀφίνει μάρμαρο μὲ τὸν λεγόμενο κ' ἄπ' ἐδῶ πᾶν οἱ ἄλλοι... Μὰ κάτι σ' ἀν στενοχωρημένη σὲ βλέπω...

ΙΟΥΛΙΑ (ἐξακολουθοῦσα τὴν προσποίησην.) Ὅχι δά... ἀλλὰ ἔξερεις...

ΡΟΔΑΝΗ (ἰδία.) Βρωμοδουλειὰ μυρίζεις!... (γεγονοῖα.) Μὴ τυχὸν θέλεις νὰ ἐβγῆς ἔξω καὶ σ' ἐμποδίζω;

ΙΟΥΛΙΑ. Ἄ! μπᾶ! Ἐγὼ νὰ ἐβγῶ μόνη τέτοια ὥρα! (Διὲν ἀνησυχῶς παρατηρεῖ τὴν γῆρα.)

ΡΟΔΑΝΗ. Ἐμένα δὲν μὲ πειράζει! .. (Βλέπουσα αἶφνης τὸν πύλον καὶ τὴν βάρδον. Ἰδία.) Ἄ! Ἄ! ἀνδρικό καπέλλο!... Κάποιος φίλος εἶναι ἔδῳ μέσα!...

ΙΟΥΛΙΑ (ἰννοήσασα τοὺς στοχασμοὺς τῆς Ῥοδάνης.) Δὲν ἔξέρω τί ἔχω ἀπόψε καὶ εἶμαι ἔτσι σ' ἀν...

ΡΟΔΑΝΗ. Ἐλα, ἔλα, ἄς τα αὐτὰ καὶ δὲν μὲ πουλᾶς ἐμένα!... Ἐγὼ τὰ ἔξέρω ὅλα... ὅλα μὲ τὸ νῖ καὶ μὲ τὸ σῖγμα, ἀλλὰ δὲν ἤθελα νὰ σοῦ εἰπῶ τίποτα γιὰ νὰ σὲ δοκιμάσω!... Νὰ σοῦ πῶ ὅπως τὴν ἀλήθειαν, καλὰ κάνεις...

ΙΟΥΛΙΑ. Δὲν σὲ καταλαβαίνω;

ΡΟΔΑΝΗ. Ἄμ! ἔτσι ἀφίνουν δωὶ μνηνῶν νύφη καὶ φεύγουν!... Καὶ Ὅσια Μαρία νὰ ἦσουν, πάλιν δὲν θὰ ἔμπορούσες νὰ μείνης φρόνιμη...

ΙΟΥΛΙΑ (προσποιουμένη ὅτι ἔχει χαμένα τὰ λόγια της.) Δὲν εἶμαι... δηλαδή... ἤθελα νὰ εἰπῶ... Οὐφ! δὲν ἔξέρω τί ἔχω ἀπόψε!...

ΡΟΔΑΝΗ. Ἐγὼ νὰ σοῦ εἰπῶ τί ἔχεις... Ἐχεις κρυμμένον κάποιον... (Ἡ Ἰουλία προσποιεῖται ὅτι ταρασσεται.) Κάλὲ ἄστ' αὐτὰ τώρα! ... Θαρρεῖς τάχα πῶς δὲν τὸν εἶδα ἐγὼ ποῦ ἔμπηκε ἐδῶ μέσα; !...

ΙΟΥΛΙΑ. Ποῖονε;

ΡΟΔΑΝΗ. Οὐ! Καυμένη, παιδὶ ποῦ εἶσαι!... θέλεις νὰ σοῦ εἰπῶ μάλιστα καὶ τί καπέλλο φοροῦσε; ... Στακτὶ μὲ μαύρη στενὴ κορδέλλα!...

ΙΟΥΛΙΑ (ὡς ἀνωτέρω.) Δὲν θά...

ΡΟΔΑΝΗ. Ἄν εἴξερεις πῶς σκάζω ποῦ θέλεις νὰ κρυφτῆς ἀπὸμένα!... Ἐλα, ἄφησε τῆς προσποιήσεις... καὶ γιὰ νὰ μὴν τὰ πολυλογούμε... (δεικνύει πρὸς τὸν πύλον.) Νά! καὶ τὸ καπέλλο του!...

ΙΟΥΛΙΑ (δῆθεν καθ' ἑαυτὴν, ἀλλὰ μὲ τρόπον ὅπως ἀκουσθῆ.) ὦ! δυστυχία μου, ἐχάθηκα!... (Τῆ Ῥοδάνη.) Ἔξερεις, εἶναι τοῦ... τοῦ γραμματοκομιστοῦ...

ΡΟΔΑΝΗ. Καλέ, ποιανοῦ γραμματοκομιστοῦ!... Ἀφοῦ σοῦ λέγω πῶς τὸν εἶδα μὲ τὰ μάτια μου ποῦ μπῆκε.... Ὑστερα, ὕστερα, ἐγὼ τὸν γνωρίζω....

ΝΕΥΤΩΝ (ἀπὸ τῆς θύρας· Ἰδία.) Τρομάρα νὰ σοῦρθη!...

ΙΟΥΛΙΑ (προσποιουμένη μέχρι τέλους τῆς σκηνῆς.) Ἄρτεμισία μου, ἀπ' τὸν Θεὸ καὶ ἔς τὰ χέρια σου!...

ΡΟΔΑΝΗ. Καλέ, σῶπα τώρα!

ΙΟΥΛΙΑ. Μὴ σοῦ φύγη λόγος γιατί ἐχάθηκα!

ΡΟΔΑΝΗ. Νὰ μοῦ φύγη λόγος!... Μά, καυμένη, δὲν μὲ ἔξερεις τώρα σύ, ποῦ καὶ ἴσῃν κρεμάλα νὰ μὲ πᾶνε δὲν βγάζω τσιμουδιά!... Ἄλλως τε ἐγὼ τὰ ἔξερω ἐδῶ καὶ τόσαις μέραις καὶ δὲν εἶπα λέξι!... Ἐὰ τὸν εἶδα εἴκοσι τοῦλάχιστον φοραῖς ποῦ μπαινόβγαине δῶ μέσα!... Κύτταξε καλὰ ὁμως γιατί σοῦ εἶναι ἓνας μπιρμπάνταρος!...

ΝΕΥΤΩΝ (ἰδία.) Μπᾶ! νὰ χαθῆς!...

ΙΟΥΛΙΑ. Τὸν γνωρίζεις;

ΡΟΔΑΝΗ. Ἄν τὸν γνωρίζω!... Εἶναι ἓνας κορτάκιας πρώτης τάξεως!

ΙΟΥΛΙΑ. Ἀλήθεια;

ΡΟΔΑΝΗ. Ἄκου μένα ποῦ σοῦ λέω!... Πρὸ δυῶ μηνῶν μοῦχε ῤιχθῆ... ἀλλὰ ναί, ἦρε κι' ἄνθρωπο!... Γιατί ξέρεις, αὐτοῦ τοῦ εἶδους οἱ ἄνθρωποι δὲν μ' ἄρεσουν διόλου... Δὲν ἔξερεις τί φοβερὸν εἶναι νὰ σὲ κορτάρῃ ἓνας ἄνδρας τοῦ ὁποίου ἡ διαγωγὴ...

ΙΟΥΛΙΑ. Μὰ τί ἔχει ἡ διαγωγὴ του;

ΡΟΔΑΝΗ. Τί ἔχει; Μὰ ἔχει ἀφίσση γυναῖκα ἀπειραχτη;... Τρεῖς φοραῖς ἔχει μονομαχήσει γὰ γυναικοδουλειαῖς...

ΝΕΥΤΩΝ (ἀπὸ τῆς θύρας.) Ὅχι τρεῖς... πέντε... νά! (τὴν φασκελώνει.)

ΡΟΔΑΝΗ. Λένε μάλιστα πῶς ὁ Μαντέρης γι' αὐτὸν χῶρισε τὴν γυναῖκά του καὶ ἔξερεις πόσον τὴν ἀγαποῦσε... Γι' αὐτὸ σοῦ λέω νᾶχης τὸν νοῦ σου.

ΙΟΥΛΙΑ. Μ' αὐτὸς μοῦ εἶπε ὅτι δὲν ἀγαποῦσε ἄλλη γυναῖκα...

ΡΟΔΑΝΗ. Δὲν τὸν ἀφίνεις τὸν μασκαρᾶ! Τὰ ἴδια κάθηται καὶ λέει σὲ ὄλαις... Ν' ἀκουγες τί ἔλεγε σ' ἐμένα ποῦ νὰ φρίξης!... Ἄλλὰ ναί, ἦρε κι' ἄνθρωπο νὰ τὸν πιστέψῃ... ἐγὼ ὄχι αὐτός, ἀλλὰ κ' ἐγὼ δὲν ξέρω ποῖος νᾶρθῃ θὰ πάρῃ τὰ βρεμμένα του νὰ πάῃ ἀπὸ κεῖ ποῦρθε... Ὑστερα καθὼς σοῦ εἶπα, δὲν μοῦ ἄρεσε καθόλου, ἀλλὰ καὶ νὰ μ' ἄρεσε, πάλι ἔτσι θὰ φερνόμενα,

γιατί αυτός, καθώς σου είπα, τὰ ἴδια λέει σ' ὄλαις τῆς γυναῖκες !...

ΙΟΥΛΙΑ. Ἄχ! καυμένη πῶς γελάστηκα !... Τοῦλάχιστον νὰ μὴ μάθῃ τίποτα ὁ κόσμος καὶ πάει 'ς τ' αὐτὰ τοῦ ἀνδρός μου !...

ΡΟΔΑΝΗ. Καλὲ ποιὸς κόσμος νὰ μάθῃ !... Ἀπὸ μένα τοῦλάχιστον ξέρεις δὲν θὰ βγῆ ἄχνη, γιατί νὰ σου 'πῶ, ἐγὼ κυττάζω τὴ δουλειά μου καὶ δὲν ἔχω ὄρεξι ν' ἀνακατώνουμαι σὲ τέτοιαις δουλειαῖς, σὰν τὴν ἄλλη τὴν φιλενάδα σου τὴ Μαριωρῆ, ποῦ τόσο δὰ νὰ ἰδῆ, τὸ κάνει βουρὸ καὶ δὲν κυττάει τὰ μούτρα της τὰ μουτζουρωμένα, παντρεμένη γυναῖκα μὲ τέσσαρα παιδιὰ καὶ κόρη τῆς παντρειάς, ποῦ κάθεται καὶ γλυκοσαλιάζεται μὲ τὸν ἕνα καὶ μὲ τὸν ἄλλον, χῶρις τὰ ὅσα κάνει μὲ τὸν παπᾶ τῆς ἐνορίας της ποῦ βρούξεν ὁ κόσμος· ἀλλὰ ναί, ἡῦρες καὶ γυναῖκα νὰ 'ντραπῆ, αὐτὴ ποῦ ἔχει γυρίσει τὰ μυαλὰ καὶ τῆς ἄλλης τῆς προκομμένης, πὲς τὴν ντέ... τῆς... τῆς αὐτῆς καλέ, τῆς Μουρουξίδενας ποῦ βρούξεν ὁ κόσμος 'ς τὸν προχθεσινὸ χορὸ τοῦ Παρασσοῦ μέσα 'ς τὸν μπουφέ μ' ἕνα σωρὸ λιμοκοντόρους καὶ ἀξιωματικούδια !...

ΙΟΥΛΙΑ. Σῶπα, καυμένη !...

ΡΟΔΑΝΗ. Αὐτὸ ποῦ σου λέω !... Καὶ ὕστερα ἔχουνε μούτρα καὶ κάθονται καὶ λένε γιὰ τὴ μία καὶ γιὰ τὴν ἄλλη !... Τί νὰ σου κάνω, ἔπρεπε νά'χα κ' ἐγὼ τὴ γλῶσσά τους γιὰ νὰ ἰδοῦν πῶς τῆς συγυρίζω !... Ἄλλ' ἐγὼ δὲν ἔχω τὴν ὄρεξί τους νὰ κάθουμαι ν' ἀνακατώνουμαι σὲ ξέναις ἐννοιαῖς, οὔτε ἔκανα τὴ γλῶσσά μου παπούτσι γιὰ χατήρι αὐτουνῶνε π' οὔτε 'ντροπὴ ἔχουν, οὔτε διάκρισι !... Καμμιά 'μέρα ὅμως, νά'χω καιρό, θάρθω νὰ σεῦ 'πῶ γιὰ τὴν μιὰ καὶ γιὰ τὴν ἄλλη γιὰ νὰ ἰδῆς τί διαφθορὰ βασιλεύει 'ς τὴν Ἀθήνα μέσα !...

ΙΟΥΛΙΑ. Ναί, νάρθης καμμιά 'μέρα ἀλλὰ γιὰ τὸ Θεό, Ἄρτεμισία μου, μὴ σοῦ φύγη κανένας λόγος γιὰ μένα γιατί 'χάθηκα !

ΡΟΔΑΝΗ. Μπᾶ ! μπᾶ ! μπᾶ ! ἐγὼ νὰ εἰπῶ λέξι !... Μὰ μὲ ἀκουσες ποτὲ νὰ κατηγορήσω ἄνθρωπο !... Ἐγὼ καὶ γιὰ τὸν ἐχθρό μου καλὸ θὰ εἰπῶ ἀκόμα !... Τί νὰ σου 'πῶ, ἀκούω καμμιά φορὰ ἐκείνη τὴν Ἐλενιώ τοῦ Παρδαλοῦ καὶ μὲ πιάνουν τὰ νεῦρά μου, ὄχι γιὰ τίποτα ἄλλο, ἀλλὰ δὲν κυττάει ἐκεῖ πέρα τῆς πομποαῖς της, ποῦ 'ξεμουάλισε τὸν γέρω-Σταῦρο τὸν κακομοίρη κι' ἄφισε τὴν γυναῖκά του, τὴν παστρικιά κ' ἐκείνη ποῦ 'πῆγε νὰ τὰ ψήσῃ μ' ἕνα παιδιὸ ἀμούστακο, χωρὶς νὰ συλλογίζεται πῶς ἔχει κόρη τῆς πανδρειάς κ' ἕνα γυρὸ ἴσα μ' ἐκεῖ πάνω, ἡ ἀθεόφοβη, ποῦ κάθησε καὶ εἶπε πῶς τᾶχατες τοῦ ρίχτηκε ἡ Φιφίτσα

τοῦ Καστανοῦ, ἐνῶ αὐτὸς ὁ παραλυμένος, ὁ σουρτουόκης τὰ εἶχε φτιάσει μὲ τὴ μάννα τῆς τὴν φτιασιδοῦ!...

ΙΟΥΛΙΑ. Αἶ, τί νὰ γίνῃ, Ἀρτεμισία μου, ἔτσι εἶναι ὁ κόσμος!... Σὲ βλέπουν ἡσυχῇ καὶ φρόνιμῃ καὶ σὲ ζηλεύουν!... Μιὰ στιγμή ὅμως, σὲ παρακαλῶ, κ' ἔφθασα!... (Ἐξερχομένη βῆχει ὅπως εἰδοποίησιν τὸν σύζυγόν της).

ΣΚΗΝΗ ΠΕΜΠΤΗ

ΡΟΔΑΝΗ μόνη, κατόπιν ΝΕΥΤΩΝ.

ΡΟΔΑΝΗ. Ἄμ! ἔτσι ντέ, νὰ πιασθῇ μόνη τῆς 'ς τὰ βρόχια γιὰ νὰ μάθῃ!... Κ' ὕστερα μούλεγεν ἡ Μαριωρῆ πῶς σὰν τὴν Ἰουλία δὲν βρίσχεται ἄλλῃ... Αὔριον ποῦ θὰ πάω νὰ τῆς τὰ πῶ μὲ τὸ νῖ καὶ μὲ τὸ σῖγμα νὰ ἰδοῦμε τί θὰ εἶπῃ... σὰν τὴν ἄλλῃ, τὴν Θεodώρα, ποῦ δὲν ἤθελε ν' ἀκούσῃ λόγο γιὰ τὴν Ἰουλία τῆς... Αὔριο πρωτῆ, πρωτῆ ποῦ θὰ μάθουνε τὰ μαντάτα, βλέπουμε... Ἐγὼ τώρα δὲν θὰ ἔλεγα τίποτα, γιατί δὲν μ' ἀρέσουνε τὰ λόγια, ἀλλὰ ἔτσι μόνον καὶ μόνον γιὰ νὰ ἰδοῦν πῶς δὲν γελίμαί εὐκολα...

[Ἐισέρχεται ὁ Νεῦτων προσποιούμενος ὅτι περιπατεῖ ἀφορητῆ, ἀλλὰ προσπαθῶν ν' ἀκούσῃ καὶ ὀφθῇ παρὰ τῆς Ῥοδάνης.

ΡΟΔΑΝΗ (στρεφόμενη καὶ καθ' ἑαυτήν.) ἜΑ! νὰ τος ὁ φίλος!...

ΝΕΥΤΩΝ (δῆθεν καθ' ἑαυτόν.) Διάβολο! τὴν ἔπαθα!... (προσποιούμενο τὸν φοβισμένον.) Μέ... μὲ συγχωρεῖτε, κυρία .. δὲν εἴξευρα...

ΡΟΔΑΝΗ. Καλὲ ἐννοιά σας, κύριε, δὲν εἶναι τίποτε... σὰν 'ς τὸ σπῆτί σας.. ἡ Ἰουλία μοῦ τὰ εἶπεν ὅλα...

ΝΕΥΤΩΝ (ἐκπαιττόμενος; δῆθεν..) Σᾶς τὰ εἶπεν ὅλα;

ΡΟΔΑΝΗ. Ἐννοεῖται!... Ἄν καὶ ἦταν περιττὸν γιατί ἐγὼ τὰ εἴξευρα ὅλα πρὸ ἡμερῶν!... Ἄλλως τε, βλέπετε ὅτι ἡ φίλη μου δὲν ἔμπορεῖ νὰ κρατήσῃ τὴ γλωσσίτσα τῆς, γιατί σοῦ εἶναι μία ποῦ ὁ Θεὸς νὰ σὲ φυλάῃ!... Καὶ καλὰ ποῦ ἔτυχε νὰ τὰ πῆ σὲ μένα, ποῦ δὲν μ' ἀρέσουν ἡ κουβέντες, ἀλλεῖως θὰ τὸ εἶχαν μάθει τώρα καὶ τὰ περίχωρα ἀκόμη!...

ΝΕΥΤΩΝ. Θὰ σᾶς παρακαλέσω καὶ ἐκ μέρους μου, ἂν ἦτο δυνατόν, νὰ ἐκρατεῖτο τὸ πρᾶγμα μυστικόν, γιατί ἔξεύρετε ἂν τὸ μάθῃ ὁ σύζυγός της...

ΡΟΔΑΝΗ. Καλέ, εἶναι τώρα νὰ λέγωνται αὐτὰ τὰ πράγματα; !... Εἰς τὴν φίλην σας μόνον νὰ συστήσητε περισσοτέραν ἐχεμύθειαν, διότι εἶναι συνειθισμένη νὰ διατυμπανίζῃ μὲ τὸν κακοηθέστερον τρόπον τὰς κατακτήσεις τῆς, μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ σπείρῃ τὴν ζηλοτυπίαν μεταξὺ τῶν ἐραστῶν τῆς!...

ΝΕΥΤΩΝ. Τῶν ἐραστῶν της !... Ἄλλὰ αὐτὸς ὁ πληθυντικός; .

ΡΟΔΑΝΗ. Πῶς; Σᾶς ταρασσεῖ; Χάχ! ἄχ! ἄ!... Μὰ τί ἐνομίσατε, πῶς εἴσθε μόνος; Ἐγὼ νὰ σᾶς πῶ, δὲν θέλω νὰ τὴν κατηγορήσω, γιατί δὲν εἶναι τοῦ χαρακτήρός μου, ἀλλ' ἢ κακαῖς γλώσσαις διαδίδουν πολλά... θέλουν νὰ εἰποῦν τᾶχατες, πῶς ἢ φιλενάδα σας μόνη της εἶπε, δὲν ἔξέρω σὲ ποῖο σπῆτι, κί' αὐτὸ γιὰ νὰ δείξῃ τὰς πολλὰς της ἐρωτικὰς κατακτήσεις, ὅτι σὲ σᾶς ἔδωκε τὸ νούμερο 17 καὶ ὅτι σεῖς τόσον βλάξ εἴσθε ποῦ πιστεύετε ὅτι εἴσθε μόνος, ἐνῶ αὐτὴ σᾶς κοροιδεύει καὶ σᾶς ἔχῃ ἔτσι γιὰ νὰ περνᾷ τὸν καιρόν της... μὲ ἄλλους λόγους, εἶπε ἐναντίον σας τόσα πράγματα, ποῦ ἂν ἤρχοντο 'ς τ' αὐτὰ σας, δὲν ἔξέρω κ' ἐγώ, τί θὰ κάνατε... Ἐγώ, νὰ σᾶς πῶ τὴν ἀλήθεια, πόλλάκις τῆς ἔκανα τὴν παρατήρησι νὰ εἶναι περὶ προφυλακτικὴ μὴ τυχὸν καὶ ὅλα αὐτὰ πᾶνε 'στ' αὐτὰ τοῦ ἀνδρός της καὶ γίνουσι σκάνδαλα... τὰ ὅποια, ξεύρετε, ἴσως ξεσπάσουν καὶ εἰς τὸ κεφάλι τὸ δικό μου, γιατί ὁ καυμένος ὁ ἀνδρας της τὴν ἔχει συστήσει σὲ μένα...

ΝΕΥΤΩΝ. Σὲ σᾶς;

ΡΟΔΑΝΗ. Βεβαίως! Καὶ κάθε τόσω μὲ ἐρωτᾷ νὰ μάθῃ τί γίνεται καὶ τί κάνει ἡ γυναῖκά του...

ΝΕΥΤΩΝ. Ὁ καυμένος! ..

ΡΟΔΑΝΗ. Προχθὲς μάλιστα 'ς τὸ τελευταῖο του γράμμα μ' ἐρωτοῦσε, γιατί φαίνεται πῶς κάτι θὰ ὑποψιάσθη, ἂν εἶν' ἀλήθεια πῶς ἡ γυναῖκά του πηγαίνει συχνὰ 'ς τὰ θέατρα καί...

ΝΕΥΤΩΝ. Ὡστε ἔχετε τακτικὴν ἀλληλογραφίαν...

ΡΟΔΑΝΗ. Μὲ κάθε ταχυδρομεῖο!... Νὰ ὀῆτε δὲ προχθὲς, ποῦ ἔτυχε νὰ μὴ τοῦ γράψω, μοῦ ἔστειλε δυὸ τηλεγραφήματα, τῶνα 'πάνω στ' ἄλλο, ὁ δυστυχής! ..

ΝΕΥΤΩΝ. Τὸν ἠλίθιο!...

ΡΟΔΑΝΗ. Καλὰ τοῦ τὰ λέτε!... Ἄμ' ἤθελε κί' αὐτὸς νὰ παντρεφτῇ σὰν νὰ μὴν εἴξευρε ἀπὸ τῆς ἱστορίας τῆς δικαῖς του, πῶς δύσκολα θὰ εὔρισκε γυναῖκα τῆς προκοπῆς...

ΝΕΥΤΩΝ. Ὡστε κἀνένας προκομμένος θὰ εἶναι κί' αὐτός!...

ΡΟΔΑΝΗ. Καὶ κάτι παραπάνω! .. Δὲν ἔχει ἀφήσει γυναῖκα σὲ χλωρὸ κλαδί! ..

ΝΕΥΤΩΝ. Τὸν μασκαρᾶ!...

ΡΟΔΑΝΗ. Μὰ ἐννοῖα σας καὶ ὅλα τοῦ πληρωθῆκανε μὲ τὸν τόκο!... Μήπως ἐμένα δὲν μοῦ ἔφτιασε ἓνα σωρὸ ἱστορίας, ὁ κακοήθης!...

ΝΕΥΤΩΝ. Καλὰ νὰ σοῦ κάνῃ!...

ΡΟΔΑΝΗ (ἐν ἐκπλήξει) Τί εἶπατε;

ΝΕΥΤΩΝ. Δηλαδή .. Θέλω νὰ εἰπῶ... πῶς καλὰ τοῦ τὰ λέτε. Καὶ σὰν τί ἱστορίαις εἶν' αὐταῖς ;

ΡΟΔΑΝΗ. Μὴν τὰ ῥωτᾶτε !... Δυὼ μῆνες πρὶν παντρεφτῆ ἔκανε σὰν τρελλὸς μαζί μου... Ποῦ τὸν ἔχανες, ποῦ τὸν εὔρισκες, κάτω ἀπὸ τὸ παράθυρό μου νὰ σουλατσάρῃ νύκτα-μέρα καὶ νὰ μὲ παρακαλῆ σὰν μικρὸ παιδί νὰ καταδεχθῶ νὰ τοῦ ρίξω μιὰ ματιὰ !...

ΝΕΥΤΩΝ. Ἄμ ! δὲν τοῦρριχνες καμμιὰ τοῦ κακομοίρη !...

ΡΟΔΑΝΗ. Ἄ ! δὲν μὲ ἔξερετε... σ' αὐτὰ τὰ πράγματα εἶμαι πολὺ προσεκτικὴ... Γιατί, τί τὰ θέλετε, τὰ ὅσα ἐμάνθανα περὶ τῆς διαγωγῆς του, μὲ ἔκαναν νὰ τὸν ἀπεχθάνωμαι περισσότερον... πολλάκις μάλιστα τὸν παρεκάλεσα νὰ μ' ἀφίση ἤσυχον καὶ νὰ μὴ μὲ ἐνοχλῆ, ἀλλ' αὐτὸς τίποτα... δυὼ φοραῖς μάλιστα ἀπεπειράθη ν' αὐτοκτονήσῃ !..

ΝΕΥΤΩΝ. Μὲ ρεβόλβερ ;

ΡΟΔΑΝΗ. Ὅχι, μὲ ξυράφι !...

ΝΕΥΤΩΝ. Ἄ ! μὰ θὰ τὸ λέῃ, φαίνεται, ἡ καρδιά του !..

ΡΟΔΑΝΗ. Δὲν βαρυνέσθε !... εἶναι ἓνας θρασύδειλος, ποῦ δὲν ἔχει ταῖρι !...

ΝΕΥΤΩΝ. Ὡστε ἐγὼ εἰς πᾶσαν περίστασιν δὲν ἔχω τίποτε νὰ φοβηθῶ ἀπὸ αὐτόν.

ΡΟΔΑΝΗ. Ἐννοεῖται !... Εἶναι ἄνθρωπος τῆς κλωτσιᾶς !...

ΝΕΥΤΩΝ. Μὰ σὰν πολὺ μοῦ φαίνεται, πῶς τὸν ἐξευτελιζέτε.

ΡΟΔΑΝΗ. Τὸν ἐξευτελιζῶ ! Ἀναλόγως μάλιστα τίποτα δὲν σᾶς εἶπα, γιατί νὰ ἔξερετε, ἐγὼ δὲν εἶμαι ἀπὸ ἑκείναις ποῦ μεγαλοποιοῦν τὰ πράγματα καὶ τὰ φουσκώνουν καὶ τὰ διαδίδουν !... Ἄ ! ὄχι ! Ἐγὼ συλλογιζομαι καὶ τί ψυχὴ θὰ παραδώσω !...

ΝΕΥΤΩΝ. Μὰ τότε πῶς ἀφίνετε καὶ ἐμπαίζουσι ἓνα σύζυγον, ὁποῖος ἔχει τόσην ἐμπιστοσύνην σὲ σᾶς ;

ΡΟΔΑΝΗ. Σύζυγος ; !... Κολοκύθια μὲ τῆ ρίγανη !... Ἄν κρεμάσουν ὅλους τοὺς συζύγους αὐτὸς θὰ πάῃ ἄδικα !... Ποῦ ἀκούστηκε, παρακαλῶ, δυὼ μηνῶν γαμβρὸς ν' ἀφίση τὴν γυναῖκά του καὶ νὰ τρέχῃ πίσω ἀπὸ μιὰ πατσαβοῦρα !...

ΝΕΥΤΩΝ. Ἄ ! μὰ εἶναι κακοηθέστατος !...

ΡΟΔΑΝΗ. Τὰ βλέπετε ; Τ' ἀκοῦτε μόνον καὶ ἀγανακτεῖτε !... Κ' ὕστερα εἶχε τὴν τόλμην νὰ μοῦ γράψῃ ὅτι ἔπῃγε νὰ τὴν ἀποκαταστήσῃ γιατί τὴν εἶχε, λέει, ἀδικημένη καὶ ἓνα σωρὸ ἄλλα μασκαραλίκια... Δὲν ἔντρέπεται ὁ μασκαρᾶς, παντρεμμένος ἄνθρωπος !... Ἄλλὰ νὰ ἰδῆτε κ' ἐγὼ τί τοῦ ἀπήντησα...

ΝΕΥΤΩΝ. Τοῦ ἀπαντήσατε αἶ ; Κε' αὐτὸς τί σᾶς ἀπήντησε ;

ΡΟΔΑΝΗ. Δὲν μοῦ ἀπήντησε τίποτε ἀκόμη... Ἄλλὰ δὲν πι-

στεύω, ὕστερα ἀπὸ τῆ πανταχοῦσα ποῦ τοῦ ἔστειλα νὰ τολμήσῃ
κᾶν...

ΝΕΥΤΩΝ. ᾤ ! ἐγὼ ἂν ἤμουν 'ς τῆ θέσι του, θ' ἀπαντοῦσα
ἀμέσως !...

ΡΟΔΑΝΗ. Καὶ τί θὰ 'λέγατε ;

ΝΕΥΤΩΝ. Τί θὰ ἔλεγα; Δὲν μαντεύετε ;

ΡΟΔΑΝΗ. ᾠχι.

ΝΕΥΤΩΝ. Νά, τί θὰ ἔλεγα (ἐντόνως καὶ ἐν παραφορᾷ.) ᾠΟτι εἶσαι
μία κακοήθης, βρωμόγλωσσα, παληγουναῖκα ..

ΡΟΔΑΝΗ. Κύριε !... (ἐγείρεται).

ΝΕΥΤΩΝ. Αὐτὸ ποῦ σοῦ λέω !... Κι' ἄλλοτε μὴ τολμήσῃς καὶ
πατήσῃς τὸ πόδι σου ἐδῶ μέσα, γιατί θὰ κόψω τῆ γλῶσσά σου
μὲ τὸ ψαλλίδι καὶ θὰ τὴν ρίξω ἐκεῖ ποῦ 'ξέρεις. . . . κακοηθε-
στάτη ! . . .

ΡΟΔΑΝΗ (πίπτουσα ἐπὶ τῆς ἔδρας). ᾤ !...

ΣΚΗΝΗ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ

Οἱ ἄνωτέρω καὶ ΙΟΥΛΙΑ.

ΙΟΥΛΙΑ (εἰσερχομένη.) Καλὲ τί τρέχει, τί συμβαίνει ;

ΝΕΥΤΩΝ. Τίποτα ! ᾠΑπαντῶ εἰς τὰς ἐπιστολάς ποῦ μοῦ ἔστει-
λεν ἡ φίλη σου !

ΙΟΥΛΙΑ (τῆ ᾠΡοδάνη.) Πῶς ! εἶχες ἀλληλογραφίαν μὲ τὸν σύζυγόν
μου;...

ΡΟΔΑΝΗ. Σύζυγός σου !... ᾠ !. . . (κρύπτει διὰ τῶν χειρῶν τῆς τὸ πρό-
σωπον).

ΝΕΥΤΩΝ. (τῆ ᾠΡοδάνη.) Κακοχρονονᾶχης !...

(ᾠΗ ᾠΙουλία φέρει τὴν χεῖρά της ἐπὶ τοῦ στήθους καὶ ἀναστενάζει μετ' ἀνακουφίσεως).

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΛΑΣΚΑΡΗΣ